E L E C T R A

ZJC (2026)

ACT I. THE LAND SPEAKS – Stage-Score
SCENE 1 – Electra's First Monologue
SETTING: Dim, solitary light focused on center stage; shadows creep toward edges.
SOUNDS: Dank ~ soft wind, faint scraping of stone, distant dripping water.

ELECTRA [Center stage, standing, still.]
[whispers, low, contained.]
Հա՛յր։

[Breath visible in dim light.]

Քո անունը չեմ ասում բարձր,
որ պատերը չլսեն
և չսովորեն այն հնչյունը,
որ պիտի մաշեն իրենց լեզուներով։

[Steps forward.]

Ես կանգնած եմ այստեղ
ոչ թե որովհետև սպասում եմ,
այլ որովհետև գնալու տեղ չկա
այն կնոջ համար,
որի ներսում հողը արդեն բացվել է։

[Tilts head, eyes scanning floor, slowly gestures downward.]

Գիշերները ես հաշվում եմ
քո ոսկորների թվով։
Առավոտները՝
քո արյանի չչորացած հետքերով
քարերի վրա։

[Pauses, chest heaving; spotlight widens slightly.]

Նրանք ասում են՝ *«Ժամանակը բուժում է»։*
Սուտ են խոսում։
Ժամանակը սովորեցնում է միայն,
թե ինչպես ապրել վերքի մեջ
առանց գոռալու։

[Step left, lean on stone prop, shadow flickers across face.]

Ես սովորել եմ։
Ես չեմ լացում, երբ նրանք նայում են։
Ես չեմ աղաչում։
Ես չեմ ընկնում գետնին
ինչպես կանայք,
որոնք ուզում են մխիթարվել։

[Hand to heart, slow inhale, spotlight tightens.]

Իմ մխիթարությունը հիշողությունն է։
Իմ աղոթքը՝ չմոռանալը։

[Step backward, low gaze, stillness, sound of metal scrape faintly.]

Նրանք քայլում են քո տան մեջ
քո անունը բերանում,
ինչպես կեղտոտ հաց:
Նրանք քնում են քո անկողնում
և մտածում են՝ հողը լռել է:
Բայց հողը չի լռում:

[Raise arms slightly, light softens, stones scrape gently.]

Հողը լսում է ինձ:
Քարերը լսում են:
Գիշերը, երբ ոչ ոք չի համարձակվում շնչել,
ես խոսում եմ նրանց հետ:

[Slow exhale, hand gesture to sky.]

Ես ասում եմ՝ *«Պահեք»:*
Պահեք այն օրը:
Պահեք այն ժամը:
Պահեք այն ձեռքը,
որ պիտի բարձրանա:

[Freeze, long pause; spotlight tight on face.]

Ես դեռ գիտեմ բառերը:
Ես դեռ գիտեմ անունները:
Ես չեմ շտապում:

[Step slowly toward front, intensity building; stone scrape intensifies.]

Ով շտապում է՝ մոռանում է:
Ամեն բան սպասում է ինձ:

[Full stop, breath held, dim light.]
Ահա ես այստեղ եմ, հա՜յր,
որ չմոռացնեմ:

STAGE NOTES:
LIGHTING: Start dim, solitary; widen on phrases of memory, tighten on reflective or intense lines.
MOVEMENT: Minimal, deliberate steps; arms and hands echo words; slow tilts of head and lean evoke psychological tension.
SOUND: Stone scraping, distant wind, occasional metallic clink; mimic heartbeat with soft drum in later scenes.
ACTOR DIRECTION: Keep whispering low, controlled; increase volume and texture gradually through climactic phrases; maintain stillness during “freeze” moments.

֍

ACT I. CHORAL OBSERVATION – Stage-Score
SCENE 2 – Waiting Women
SETTING: Dim, diffuse light; shadows of Waiting Women loom across walls.
SOUNDS: whispering, soft scraping of stones, occasional metallic clink.

WAITING WOMAN I [Front, slight forward lean, low tone.]
Նայեցե՛ք նրան:
Նա չի շարժվում:

WAITING WOMAN II [Slightly left, hands clasped.]
Երբ մարդը չի շարժվում,
կամ շատ ուժեղ է,
կամ արդեն քար է:

WAITING WOMAN III [Back, whispering, hand to mouth.]
Նա չի լացում:
Սա ամենավտանգավոր նշանն է:

WAITING WOMAN IV [Right, slow head shake.]
Լացը փրկություն է:
Լացը բաց է թողնում:
Ավելի լավ է բաց թողնել,
իսկ նա պահում է:

[All four step slowly forward, forming semi-circle; light tightens on Electra at center stage.]

WAITING WOMAN I [Gazes at Electra, whispering.]
Նրա աչքերը փակ չեն,
բայց քուն չկա դրանց մեջ:

WAITING WOMAN II
Նա լսում է այն,
ինչ մենք չենք լսում:

WAITING WOMAN III
Գիշերը ես տեսա նրան
պատերի հետ խոսելիս:

WAITING WOMAN IV [Correcting, softly.]
Ոչ՛, նա չէր խոսում:
Նա հրաման էր տալիս:

[Short pause; all whisper, eyes fixed on Electra.]

WAITING WOMAN I
Նա հոր անունը բերանում է պահում
ինչպես դանակ:

WAITING WOMAN II
Եվ չի օգտագործում:

WAITING WOMAN III
Դանակը, որ չի օգտագործվում,
ավելի սուր է դառնում:

WAITING WOMAN IV
Նա մեզ չի նայում,
որովհետև մենք արդեն մեռած ենք նրա համար:

WAITING WOMAN I
Կինը, որ մոռանում է իր մարմինը,
վտանգավոր է:

WAITING WOMAN II
Կինը, որ հիշում է միայն հիշողությունը,

ավելի վտանգավոր է:

WAITING WOMAN III
Նա չի խելագարվել:
Դեռ ոչ:

WAITING WOMAN IV
Խելագարությունը աղմուկ է:
Սա լռություն է:

[They step back slowly, bow slightly, then freeze.]

Բոլորը միասին [հավասար, խորը ձայնով.]
Նա չի աղաչում:
Նա չի խնդրում:
Նա չի մոռանում:

Եվ ով չի մոռանում,
չի ներում:

[Light dims on Waiting Women; focus tightens on Electra center stage, alone, silent. Stone scraping fades. Soft wind continues.]

STAGE NOTES:
LIGHTING: Diffuse, low shadows; narrow spotlight on Electra.
MOVEMENT: Semi-circle, synchronized slow steps forward and backward. Hands and heads emphasize each line.
SOUND: Whispers layered softly; scrape and metallic tinkle echo Electra’s inner tension.
ACTOR DIRECTION: Whisper low, deliberate pauses between phrases. Eyes never leave Electra. Semi-circle ensures she is always the focal point.

֍

ACT I. MEMORY BECOMES FLESH – Stage-Score
SCENE 3 – ELECTRA [Second Monologue.]
SETTING: Dim light fades into a slightly warmer, heavier tone. Electra stands center stage, isolated. Shadows of walls loom, almost closing in.
SOUNDS: Slow heartbeat, soft scrape of stones, distant metallic clang, low whisper of wind.

ELECTRA [Slow, deliberate, almost to herself.]
Հիշողությունը
այլևս գլխումս չէ:

[Steps forward, hands brushing over thighs and torso as if tracing an internal map.]

Այն իջել է ներքև,
ոսկորների մեջ,
ուր բառերը չեն հասնում:

[Breath deepens; slight tremor in knees; light flickers over her feet.]

Երբ քայլում եմ,
հողը ծանրանում է իմ տակ:
Երբ կանգնում եմ,
ծնկներս դողում են
ոչ հոգնածությունից —
այլ որովհետև ինչ-որ բան

ուզում է ծնվել ներսում:

[She leans forward, hands almost touching floor, as if feeling a pulse in the earth.]

Ես չեմ կարող երկար նստել:
Ես չեմ կարող պառկել:
Մարմինս գիտի մի բան,
որ լեզուս դեռ չի համարձակվում ասել:

[Takes quick breath, chest heaving; slight shiver of shoulders.]

Գիշերը արթնանում եմ
քրտինքի մեջ,
և դա վախ չէ:

Դա հիշողություն է,
որ դուրս է եկել երակներիս վրա:

[Hand rises slowly toward heart, then traces ribs; light glows slightly red over torso.]

Հա՛յր…
քո արյունը
ես չեմ տեսել:
Բայց իմ ձեռքերը
գիտեն դրա ջերմությունը:

[She clenches fists, nails digging slightly into palms; metallic scrape echoes softly.]

Երբ սեղմում եմ մատներս,
ինչ-որ բան խշշում է ներսումս,
ինչպես մետաղը՝ քարերին դիպչելիս:

[Pauses; lifts gaze to audience; voice softens, almost whispering.]

Նրանք ասում են՝
«Մոռացիր, աղջիկ»:
Բայց ես չեմ կարող մոռանալ
այն, ինչ հիմա
քայլում է իմ մեջ:

[Steps forward slowly, spreading arms slightly; light warms, highlighting face and torso.]

Ես քեզ կրում եմ
ոչ թե սրտումս —
այլ ազդրերիս մեջ,
մեջքիս լարումում,
ատամներիս սեղմման մեջ:

[Breath heavy, audible; pauses to inhale; hand brushes along ribs.]

Երբ շնչում եմ,
շունչս ծանր է:
Երբ բացում եմ բերանս,
բառերը դառն են:

[Steps back, fists unclench, arms drop slowly.]

Ես այլևս չեմ խոսում հողի հետ:
Հողը խոսում է ինձնով:

Եթե ձեռք բարձրացնեմ,
դա իմը չի լինի:
Եթե գոռամ,
դա ձայն չէ —
դա ճեղք է:

[Turns slowly, one hand extended, as if feeling invisible resistance.]

Ես չեմ շտապում:
Բայց մարմինս
սկսել է հաշվել:

Օրերը՝
ոչ արևով,
այլ զարկերով:

[Pause; light flickers; shadow of wall stretches behind her.]

Եվ երբ թիվը լրացվի,
ես չեմ հարցնի:

[Step forward sharply; sudden tension in shoulders and hands.]

Ես կշարժվեմ:

[Lights dim to near darkness; heartbeat sound grows louder and slower; scrape and metallic tinkle fade.]

STAGE NOTES:
LIGHTING: Dim, warmer tones; focused spotlight on torso and face; shadows stretch behind, creating isolation.
MOVEMENT: Slow, deliberate gestures tracing body and floor; knees, shoulders, arms accentuate corporeality of memory.
SOUND: Amplify soft heartbeat; scrape of stone underfoot; faint metallic clinks echo inner tension.
ACTOR DIRECTION: Breathing heavy but controlled; small tremors in knees, shoulders; pauses for audience to feel tension.

֎

ACT II. THE VULTURE GROWS – Stage-Score
SCENE 1 – The Waiting Women [The Omen of Electra.]
SETTING: Stage darker, shadows deep. The walls seem to press inward. The atmosphere is tense, almost vibrating.
SOUNDS: Metallic scrape, distant clattering, whispered rustle of fabric, low murmur of wind.

[The Waiting Women enter from different sides, moving silently at first, like shadows pooling into the center. Each step is measured, yet the air trembles with urgency.]

WAITING WOMAN I
[Raising voice slightly, cautious, yet urgent.]
Որտե՞ղ է թաքնվում Էլեկտրան:

WAITING WOMAN II
[Whispering, almost fearful.]
Սա Էլեկտրայի ժամը է:

Այն ժամը, երբ նա լաց է լինում հոր գերեզմանի մոտ,
մինչդեռ պատերը զրնգում են:

[A sudden metallic clink echoes; Electra darts out from the inner hall, unseen until now. Everyone turns toward her. She recoils like a wild animal, one arm shielding her face.]

WAITING WOMAN I
Տեսա՞ր, թե ինչպես էր նա մեզ նայում:

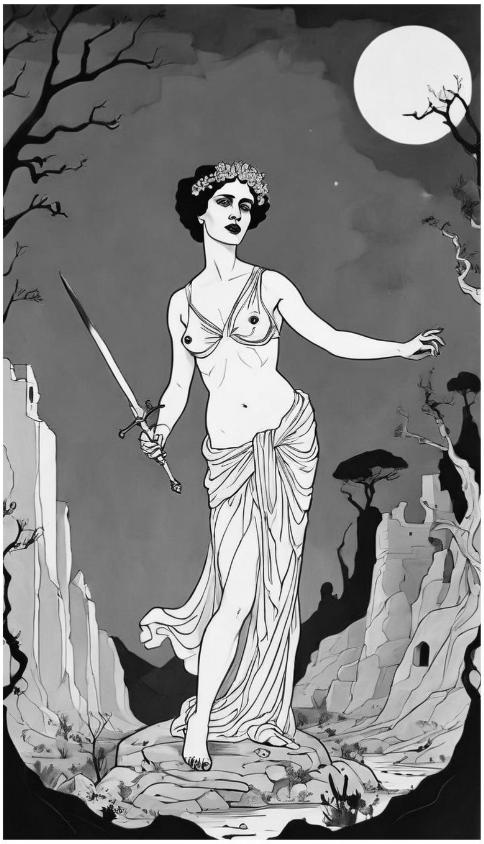

WAITING WOMAN II
Չարաճճի: Նա վայրի կատվի նման է:

WAITING WOMAN III
[Low, almost trembling.]
Այս պահին նա պառկած է և տնքում է:

WAITING WOMAN I
Նա միշտ պառկում է և այդպես տնքում, երբ արևը մայր է մտնում:

WAITING WOMAN III
Եվ հետո մենք չափազանց հեռու գնացինք:
Չափազանց մոտեցանք նրան:

WAITING WOMAN I
Նա չի կարող դիմանալ, եթե պարզապես նայես նրան:

WAITING WOMAN III
Մենք չափազանց մոտեցանք նրան:
Հետո նա գոռաց մեզ վրա՝ ինչպես կատվի:
«Գնացե՛ք, ճանճեր, հեռացե՛ք», - գոռաց նա:

WAITING WOMAN IV
[Softly, correcting.]
«Կեղտոտ ճանճեր, հեռացեք»:

WAITING WOMAN III
«Մի՛ բավարարվեք իմ վերքերով»:
[raises her hand, striking air as if the lash lands.]
Եվ մեզ հարվածեց հանգույցված կաշվի կտորով:

[Electra straightens. The laugh rises from her throat—harsh, chattering, not melodic, not human.]

ELECTRA
Դուք… դուք ինչ-որ բան մոռացել եք ասել:

WAITING WOMAN IV
«Սողալով հեռացեք», - գոռաց նա մեզ վրա:
«Քաղցր կերեք և ճարպ կերեք,
և զաղտնի պառկեք քնելու, դուք և ձեր ժողովուրդը…»

WAITING WOMAN III
Մենք անգործ չէինք մնացել—

WAITING WOMAN IV
Մենք պատասխանեցինք նրան:

WAITING WOMAN III
Այո՛: *«Եթե քաղցած ես, - պատասխանեցի ես Էլեկտրային, -*
ուրեմն դու նաև կրքոտ ես»:

[Short silence. Electra steps forward, measured, controlled.]

ELECTRA
[Voice calm, deliberate.]
Կրքոտ…
Դուք սխալվում եք:
Ես քաղցած չեմ սննդի համար:
Ես քաղցած չեմ սիրո կամ մխիթարության համար:

WAITING WOMAN II
[Whispering, uneasy.]
Հետո ի՞նչ…

ELECTRA
[Voice erupts, guttural, animal-like growl.]
Ես իմ փորի մեջ անգղ եմ կերակրում:
Ամեն օր: Ամեն ժամ:
Եվ նա աճում է:
Նրա կտուցը սուր է իմ ներսից:
Նրա թևերը ճեղքում են իմ կողերը՝ դուրս գալու համար:

[She folds her hands toward her stomach, as if caressing and restraining the eagle within.]

Տեսնու՞մ եք նրան:
Նա սպասում է:
Ինչպես ես:

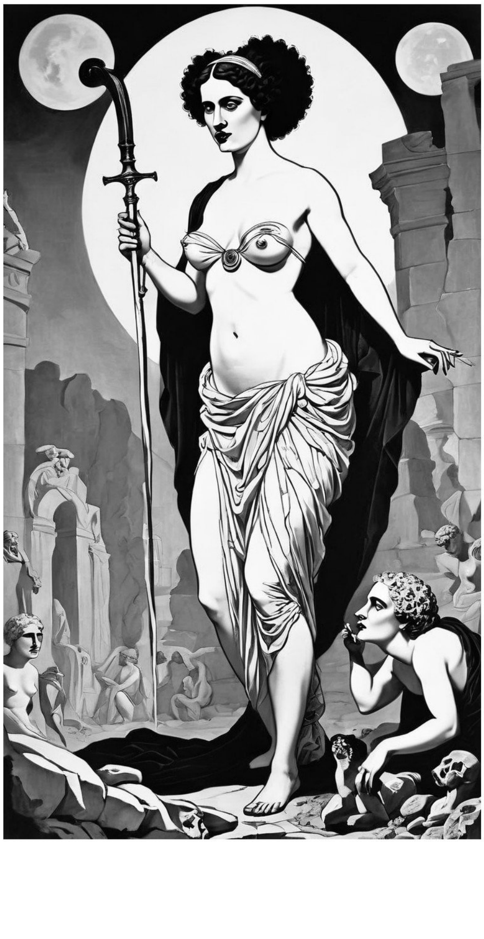

WAITING WOMAN I
[Half whisper, gasping.]
Դիակուտող…

ELECTRA
[Soft, almost intimate, metallic in tone.]
Այո՛:
Դիակուտող:
Ես նստում եմ այնտեղ, որտեղ կարող եմ զգալ դիակի հոտը:
Ես քերում եմ հողը վաղուց մեռածի հետևից:
Ինչո՞ւ…

[Voice sharpens, metallic.]

Որովհետև դիակը սպասում է:
Եվ անգղը սպասում է:
Եվ ես…
ես միայն այն միջնորդն եմ, որ պետք է միավորի նրանց:

[Short, frozen silence. The Waiting Women are paralyzed.]

Այժմ գնացեք:
Գնացեք և պատմեք ձեր ժողովրդին:
Ասացեք, որ Էլեկտրան ոչ թե լաց է լինում…
Այլ կերակրում է:

[She turns, back to them. The Waiting Women scatter quickly, clumsily, like shadows fleeing. Spotlight narrows to Electra, alone.]

[Lights dim on Electra, heartbeat softens, metallic echoes fade.]

STAGE NOTES:
LIGHTING: Dark, shadow-heavy. Electra highlighted intermittently, flickering like memory or breath.
MOVEMENT: Waiting Women stalk, circle, then recoil. Electra moves controlled, animalistic.
SOUND: Metallic scrapes, whispered hisses, heartbeat, subtle wing-flap effect [for the eagle.].
ACTOR DIRECTION: Electra exudes latent violence and precision; the Women show dread, hesitation, and involuntary recoil.

֍

ACT II. CLYTEMNESTRA ENTERS – Stage-Score
SCENE 2 – The Haunted Mother
SETTING: Stage still dim, shadowy. Electra remains alone in the center, tense and poised. Air feels thick, almost viscous. A faint metallic resonance continues from the previous scene.
SOUNDS: Low, irregular metallic scraping. A faint whistling of wind through cracks. Distant, stifled heartbeat.

[Clytemnestra enters slowly from upstage right. Hair plastered to her forehead with sweat. Her body seems to carry a weight of unseen horrors. She stops mid-stage, breath ragged, glancing at Electra but not approaching.]

CLYTEMNESTRA
Ջուր տվե՛ք:

[Silence. Nobody moves. Her voice trembles slightly, but is commanding.]

Օդն այստեղ խիտ է:
Սա տուն չէ:
Սա փակված մարմին է:

[She notices Electra. Stares but keeps distance.]

Դու այստեղ ես:
Ես գիտեի:

Գիշերը,
երբ աչքերս փակեցի,
դու կանգնած էիր նույն տեղում,
և պատերը
քրտնում էին:

[Pause. She wipes her neck with her hand.]

Իմ մարմինը չի քնում:
Այն հիշում է,
երբ ես չեմ ուզում:

Երազներս չեն գալիս պատկերներով:
Նրանք գալիս են հոտով:
Մետաղ:
Հող:
Թաց մազ:

Երբեմն
արթնանում եմ գոռալով,
բայց ձայն չկա:
Միայն բերանս է բաց:

[Pause. Breath ragged. She takes a tentative step toward Electra, then stops.]

Դու լռում ես:
Դու միշտ լռում ես
այնպես,
որ թվում է՝
իմ ներսը լսելի է դառնում:

Ասա մի բան:
Նույնիսկ անեծք:
Նույնիսկ սուտ:

Լռությունը
կպչում է մաշկիս:

[She steps closer, then halts.]

Ես թագուհի եմ:
Բայց գիշերը
թագը ծանրանում է գլխիս վրա,
ինչպես քար:

Իմ մարմինը
չի հավատում իմ իշխանությանը:

Ձեռքերս դողում են:
Ոտքերս հիշում են փախուստը:

[Her voice cracks.]

Ես չեմ վախենում քեզնից:

[Short pause.]

Սա սուտ է:

Ես վախենում եմ
քո հիշողությունից:

[She glances at Electra’s hands.]

Որովհետև այն
մարմին ունի:

[Short, heavy silence. She stands, frozen, caught between dread and awe.]

Դու ոչինչ չես անում,
բայց տունը
այլևս չի ենթարկվում ինձ:

Պատերը շնչում են քեզնով:

Հողը ծանրանում է:

Ասա ինձ՝
դու ինչ ես սպասում:

[Whisper.]

Ո՞վ է գալու:

[Silence. Metallic scrape again, closer. A lantern flickers and dies. The wind moves the curtain but the door does not open.]

WAITING WOMAN
[whispering from different corners.]
— Ճանապարհի հոտ կա:
— Օտար փոշի:
— Ոտքերի ձայն՝ առանց մարդու:

[Clytemnestra shivers, sensing the presence.]

CLYTEMNESTRA
Ո՞վ է այստեղ:

[No answer. Only metallic scraping, slowly approaching. Her body tenses.]

WAITING WOMAN
[deep, layered voices.]
Այն, ինչ հեռու էր,
այլևս հեռու չէ:

Այն, ինչ անուն չուներ,
մոտենում է:

[All eyes on Electra. She stands calm, poised, the center of the stage.]

ELECTRA
[soft, almost gentle, voice steady.]
Երազը չի սպանում —
այն պարզապես բացում է դուռը:

[Lights slowly dim, leaving only shadows and faint outlines of the characters. The metallic echoes linger as the tension thickens.]

STAGE NOTES:
LIGHTING: Still dim, shadows pressing inward; occasional flickers. Electra highlighted intermittently, the mother emerging from shadows.
MOVEMENT: Clytemnestra moves tentatively, small steps, hesitant; Electra still and watchful.
SOUND: Metallic scrapes, heartbeat, distant whisper of wind, occasional rustling of fabric.
ACTOR DIRECTION: Clytemnestra haunted, fragile yet defiant; Electra controlled, predator-like calm.

ACT II. DREAMS BECOME FLESH – Stage-Score
SCENE 3 – Clytemnestra
SETTING: Stage dim, shadows deepen, metallic echoes persist. Electra remains central, watching silently. Air heavy, almost suffocating.

SOUNDS: Low scraping, wind through cracks, distant faint heartbeat. Occasionally, a whisper of breath, like someone moving just out of sight.

[Clytemnestra sits on a low platform or step. Her hands tremble. Sweat drips down her face. Every motion is small, hesitant. She begins her fragmented monologue.]

CLYTEMNESTRA
Ես չեմ քնում:

Եթե աչքերս փակվեն,
այն քուն չէ —
դա ներս ընկնել է:

Երազներս
չեն գալիս պատմությամբ:
Նրանք գալիս են
մարմնով:

Սկզբում՝
մի ձայն:
Ոչ անուն:
Ոչ խոսք:
Միայն ծանրություն,
ինչպես քայլ
թաց հողի վրա:

Հետո՝
ձեռքեր:

Ես չեմ տեսնում դեմք:
Ես տեսնում եմ միայն
ինչպես են ձեռքերը
իմնից մեծ:

Նրանք ինձ չեն խփում:
Դա ավելի վատ է:

Նրանք չափում են:
Իմ վիզը:
Իմ ուսերը:
Իմ քունքը:

[Breathing quickens, almost panicked.]

Երբեմն
արթնանում եմ
իմ անունը բերանում,
բայց դա իմ ձայնը չէ:

Այլ ձայն է,
որ սովորել է
իմ բերանը:

Երբեմն
ես վազում եմ երազի մեջ,
բայց ոտքերս

չեն հպվում գետնին:

Ես լողում եմ
արյան միջով,
և այն տաք է:

Չի այրում:

Սա ամենաասարսափելին է:

[Short pause. Her hands clench, she looks at Electra almost pleadingly.]

Երեկ
երազում
տեսա ծառ:

Չոր:
Արմատները՝ դուրս եկած:

Երբ մոտեցա,
տեսա՝
արմատների տակ
մարմին կա:

Ես գիտեի՝
եթե նայեմ դեմքին,
ես չեմ արթնանա:

Ես չնայեցի:

[She speaks without tears; voice empty, almost metallic.]

Բայց մարմինը
բացեց աչքերը:

[Pause. She trembles slightly, voice softer, fragile.]

Ես թագուհի եմ:
Բայց գիշերը
ես պարզապես
միս եմ:

Եվ միսը
հիշում է:

[Whisper, directed at Electra, almost a confession.]

Ասա ինձ…
սա պատիժ է՞,
թե հիշեցում:

[She leans forward slightly, eyes searching. A faint metallic clang offstage. Wind rustles the curtain; door remains closed.]

WAITING WOMEN [I-VI.]
[whispering, from different corners.]

— Ճանապարհի հոտ կա:
— Օտար փոշի:
— Ոտքերի ձայն՝ առանց մարդու:

[Clytemnestra shivers, senses the approach. Fear, awe, and guilt swirl into physical tension.]

CLYTEMNESTRA
Ո՞վ է այստեղ:

[Silence. The metallic scrape grows nearer, closer. Her body freezes. A single flickering lantern casts quick shadows.]

WAITING WOMEN [I-IV.]
[deep, layered.]
Այն, ինչ հեռու էր,
այլևս հեռու չէ:

Այն, ինչ անուն չուներ,
մոտենում է:

[All eyes on Electra, still and poised.]

ELECTRA
[soft, deliberate, almost gentle.]
Երազը չի սպանում —
այն պարզապես բացում է դուռը:

[Lights dim gradually, shadows swallowing the edges of the stage. Metallic echoes linger. Tension thickens, ready to erupt into the Straussian frenzy of Art III.]

STAGE NOTES:
LIGHTING: Dim, shadows deep, occasional flicker of lanterns. Electra highlighted intermittently.
MOVEMENT: Clytemnestra small, hesitant, trembling. Electra still, predator-like calm.
SOUND: Metallic scraping, whisper of wind, heartbeat-like echoes, faint movement from corners.
ACTOR DIRECTION: Clytemnestra haunted, fragile, body expressing fear and guilt; Electra controlled, still, watching.

֍

ACT III. THE BLOOD STANDS STILL – Stage-Score
SCENE 1 – Orestes' First Entrance
SETTING: The threshold of the house. Dust and faint metallic echoes linger. Shadows are long, almost suffocating.
SOUNDS: Dry footsteps on dust, occasional heartbeat-like thuds, a distant wind brushing against metal.

[Door opens silently. Orestes stands at the threshold, body rigid, face unreadable. His presence is cold, almost spectral.]

ORESTES
Ես տուն եմ եկել:

[Silence. Clytemnestra trembles, Electra remains still, eyes fixed on him.]

CLYTEMNESTRA
Դու—

ORESTES
[cutting, precise.]

Ես տուն եմ եկել:

CLYTEMNESTRA
Տունը… Այո՛, տունը…
[pleading, fragile.]
Եկ… քո տեղը ներսում է…

ORESTES
Իմ տեղը միշտ այստեղ է եղել:

ELECTRA
[voice rises, then cracks.]
Դու ուշացար:

ORESTES
Դու սպասեցիր:

[Long silence. Orestes looks at Clytemnestra. She does not meet his eyes, only watches the crown fall slightly on her neck.]

ACT III.– CLYTEMNESTRA'S LAST PLEA– Stage-Score
SCENE 2
LIGHTING: Lights sharp, oppressive.
MOVEMENT: Air feels thick, almost boiling. Her breath comes in short gasps.

CLYTEMNESTRA
Կրկին լսե՛ք ինձ:
Ես խոսում եմ, ոչ որպես թագուհի,
այլ որպես մարմին, որ դեռ ցանկանում է շնչել:

Արյունը իմն է, բայց ո՞վ է հանձնելը:
Թող ձեր ձեռքը դառնա փափուկ,
Թող ձեր աչքը մի պայթի…

Ես պատրաստ եմ՝
մատանիներ, ոսկի, հող, անուշաբույր…
Լացեք, եթե պետք է,
բայց թող ինձ ապրելու թույլտվություն տաք:

[Sharp, urgent, pleading.]

Վերադարձեք…
Թող շնչեմ…
Թող ես էլ ճեղքեմ լռությունը…

[Electra remains cold, unyielding. Orestes' presence is controlled, silent. Clytemnestra understands: time has run out. The crown slips from her head.]

ACT III. – STRAUSSIAN FRENZY– Stage-Score
SCENE 3 Electra enters.
LIGHTING: Red and black accents, strobe-like pulses to accent violence and chaos.
MOVEMENT: Quick, unpredictable, violent. Actors move in short, jagged bursts. Every gesture sharp and precise.

SOUNDS: Metallic clangs, short grunts, heavy breathing, impact of fists or objects.

ELECTRA
[with no warning, twisted smile.]
Դու մտածեիր, որ շանս ունես…

[She moves toward Clytemnestra like a predator. Mother recoils.]

CLYTEMNESTRA
[screaming, merciless.]
Ազնիվ չէ՛…

ORESTES
[breathless, cold.]
Դու ժամանակ չունես:

[Clytemnestra runs, claws extended, feet sliding on the floor. Electra grabs her, tight but not tender. Orestes raises the knife.]

ELECTRA
[sharp, almost sensitive.]
Արդեն իսկ վերջ:

[Movement erupts—blows, grabs, knife. Clytemnestra cries, but not as queen—she is only body, realizing the inevitability. Short, muted silence. Electra's small smile—the first crack of ecstasy.]

ACT III. – FINAL COLLAPSE– Stage-Score
SCENE 4
LIGHTING: Lights cover black-red shadows.
SETTING: Room heavy, silent; both dead and alive. Stones, walls, air almost moan.
MOVEMENT: Clytemnestra lies on the floor; crown beside her. Breath halts. Orestes and Electra stand side by side.
SOUNDS: Only breathing and weight of bodies.

ELECTRA
[firm, whisper.]
Այս տունը… այլևս մերն է:

[Orestes makes a small, precise motion. No enemy, no words. Lights fade gradually. Only the shadows of walls remain.]

ACT III.– SHORT EPILOGUE– Stage-Score
SCENE 5 – Electra enters

ELECTRA
Արյունը մնաց հողին,
ոչ ոք չի մաքրելու, ոչ ոք չի մոռանալու:

Անկարող է իմ շունչը մոռանալ տառապանքը,
անձրևը չի լվանալու մեղքը,
սիրտը չի մոռանալու ծիծաղն ու լացը,
Եվ այս տունը…

այս տունը միշտ կհիշի այն, ինչ եղել է:

Այս դատը… այս արյունը…
Այժմ մերն է,
բայց ոչ խաղաղություն:
Ոչ մեղք՝ չի մնացել, ոչ անմեղություն:

[Silence. Electra and Orestes stand side by side, breaths balanced, eyes sharp. The room heavy, silent. Darkness.]
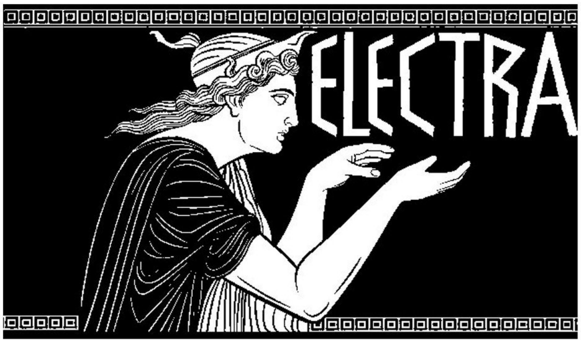
[FIN.]